

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο Σχέδιο Νόμου

«Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου»

ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Το μέρος του Υπαλληλικού Κώδικα στο οποίο εντάσσονται οι διατάξεις για τα πειθαρχικά παραπτώματα, οι πειθαρχικές ποινές και η προβλεπόμενη διαδικασία για την επιβολή τους, αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα τμήματα του Υπαλληλικού Κώδικα. Και τούτο γιατί, με τις ρυθμίσεις περί πειθαρχικής ευθύνης των δημοσίων υπαλλήλων, αφενός διασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της νομιμότητας από τους εν λόγω υπαλλήλους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και αφετέρου τίθεται ένα πλαίσιο κανόνων που αφορά εκείνες τις συμπεριφορές τους που λαμβάνουν χώρα εκτός υπηρεσίας και συνδέονται στενά με τις εν γένει υποχρεώσεις και το κύρος της υπαλληλικής ιδιότητας.
2. Οι διατάξεις περί πειθαρχικής ευθύνης των δημοσίων υπαλλήλων αναπτύσσουν προληπτική και κατασταλτική λειτουργία. Η προληπτική λειτουργία συνίσταται στο ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι γνωρίζουν εκ των προτέρων το κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να κινείται η δράση τους τόσο εντός της υπηρεσίας όσο και κατά την εξωυπηρεσιακή τους ζωή στο μέτρο που η τελευταία συνάπτεται με την υπαλληλική τους ιδιότητα. Έτσι, αποφεύγουν δραστηριότητες οι οποίες θεμελιώνουν την αντικειμενική υπόσταση των προβλεπόμενων από το νόμο πειθαρχικών παραπτωμάτων, προς όφελος όχι μόνον των ίδιων αλλά εν τέλει και του δημοσίου συμφέροντος που επιτάσσει τη νόμιμη, εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας. Αντιθέτως, ο κατασταλτικός χαρακτήρας των πειθαρχικών διατάξεων αποκτά πεδίο εφαρμογής στην περίπτωση κατά την οποία ο δημόσιος υπάλληλος επιδεικνύει δραστηριότητα ή συμπεριφορά η οποία θεωρείται από τον πειθαρχικό προϊστάμενο ως παράπτωμα και κατόπιν αυτού τίθεται σε κίνηση η πειθαρχική διαδικασία προκειμένου να διακριβωθεί η τέλεσή του και να επιβληθεί η προσήκουσα πειθαρχική ποινή.
3. Ο ισχύων Υπαλληλικός Κώδικας περιέχει ένα πλήρες σύστημα ρυθμίσεων που διέπει την πειθαρχική ευθύνη των δημοσίων υπαλλήλων, προβλέπει δε, μεταξύ

των άλλων, τα πειθαρχικά παραπτώματα, τις πειθαρχικές ποινές καθώς την εν γένει πειθαρχική διαδικασία κατά των πειθαρχικώς διωκομένων υπαλλήλων. Παρά ταύτα κρίνεται επιβεβλημένη η ριζική αναμόρφωση των ρυθμίσεων του Υπαλληλικού Κώδικα, που αναφέρονται στο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου να αντιμετωπισθούν, κατά τρόπο αποτελεσματικό, παθογένειες που έχουν εμφιλοχωρήσει στη λειτουργία του δημοσιοϋπαλληλικού σώματος, οι οποίες συνίστανται, ιδίως, στη διόγκωση των φαινομένων διαφθοράς. Η πρακτική των τελευταίων δεκαετιών κατέδειξε ότι υπάρχει εγγενής αδυναμία του υφιστάμενου συστήματος πειθαρχικού ελέγχου να ανταπεξέλθει με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στο αίτημα για πάταξη της διαφθοράς και των εν γένει παράνομων δραστηριοτήτων και συμπεριφορών των δημοσίων υπαλλήλων. Ειδικότερα, παρατηρούνται υπερβολικές καθυστερήσεις κατά τη διερεύνηση των πειθαρχικών υποθέσεων, οι προβλεπόμενες ποινές δεν διαθέτουν το αναγκαίο εύρος και την απαιτούμενη κλιμάκωση, και αυτές που επιβάλλονται στους παρανομούντες υπαλλήλους από τα πρωτοβάθμια υπηρεσιακά συμβούλια δεν ανταποκρίνονται, πολλές φορές, στο κοινό περί δικαίου αίσθημα. Τα ανωτέρω έχουν ως συνέπεια την ουσιαστική ατιμωρησία των υπαλλήλων που έχουν παρανομήσει, πράγμα που επιφέρει βαθμιαία την ηθική διάβρωση του κρατικού μηχανισμού αλλά και υπονόμηση των αρχών του κράτους δικαίου και της νομιμότητας της διοικητικής δράσης.

4. Με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται η αντιμετώπιση των παραπάνω φαινομένων που έχουν προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Με τις βασικές κατευθύνσεις του σχεδίου επιδιώκεται :

α) Ο σαφής και αποκλειστικός προσδιορισμός των πειθαρχικών παραπτωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων. Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία του δημοσιοϋπαλληλικού δικαίου καθιερώνεται η αποκλειστική απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων η οποία αποτελεί σημαντική καινοτομία και αποσκοπεί στο να γνωρίζει εκ των προτέρων ο δημόσιος υπάλληλος το πλαίσιο μέσα στο οποίο οφείλει να διαμορφώνει την εν γένει συμπεριφορά του, τόσο εντός όσο και εκτός υπηρεσίας, έτσι ώστε να αποφεύγει πράξεις ή παραλείψεις που είναι πειθαρχικά αποδοκιμαστέες. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί εγγύηση για τον δημόσιο υπάλληλο και εναρμονίζεται προς τις

συνταγματικές αρχές του κράτους δικαίου σύμφωνα με τους ορισμούς του Καταστατικού Χάρτη της Χώρας. Παράλληλα με την αποκλειστική απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτώματων, επιχειρείται ο εξορθολογισμός και η αρτιότερη διατύπωσή τους, θεσπίζεται μεγαλύτερος χρόνος παραγραφής τους προκειμένου να μην τίθενται στα «απυρόβλητο» υπάλληλοι που έχουν παρανομήσει εκμεταλλευόμενοι τους σύντομους σχετικά χρόνους παραγραφής, ενώ εισάγεται ειδική ρύθμιση για τα παραπτώματα με οικονομικό αντικείμενο, σύμφωνα με την οποία η παραγραφή αρχίζει από την ημερομηνία που η Υπηρεσία έλαβε γνώση του παραπτώματος.

β) Η αναμόρφωση του καταλόγου των πειθαρχικών ποινών που βασίζεται αφενός στην πρόβλεψη νέων και αφετέρου στη θέσπιση μεγαλύτερης κλιμάκωσης για ήδη υφιστάμενες ποινές. Για ιδιαιτέρως σοβαρές περιπτώσεις παραπτώματων το πειθαρχικό συμβούλιο μπορεί να επιβάλλει, ως πρόσθετη πειθαρχική ποινή, χρηματική κύρωση μέχρι ορισμένου ποσού. Επίσης προβλέπεται κατώτατη επιβαλλόμενη ποινή για τα σοβαρότερα πειθαρχικά παραπτώματα, δηλαδή το πειθαρχικό συμβούλιο εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν τα στοιχεία που συγκροτούν την αντικειμενική τους υπόσταση είναι υποχρεωμένο να κινηθεί εντός του πλαισίου των βαρύτερων πειθαρχικών ποινών με βάση την κατά περίπτωση κατώτατη. Με τις ρυθμίσεις αυτές εμπλουτίζεται και ταυτόχρονα καθίσταται αυστηρότερο το σύστημα των πειθαρχικών ποινών, με σκοπό το πειθαρχικό συμβούλιο να διαθέτει μεγαλύτερα περιθώρια για την επιβολή της προσήκουσας ποινής, η οποία να ανταποκρίνεται στη βαρύτητα του τελεσθέντος πειθαρχικού παραπτώματος και να οδηγεί σε ουσιαστική τιμωρία του παραβάτη υπαλλήλου, ενώ ταυτόχρονα ενισχύεται η αποτρεπτική λειτουργία των πειθαρχικών ρυθμίσεων. Προς την ίδια κατεύθυνση κινείται και η ρύθμιση περί της πειθαρχικής ευθύνης του υπαλλήλου που απώλεσε μεν την υπαλληλική ιδιότητα, συνεχίζεται όμως πειθαρχική διαδικασία που έχει αρχίσει και αυτού που μπορεί να έχει ως συνέπεια την επιβολή πειθαρχικής ποινής που μετατρέπεται σε πρόστιμο, το ύψος του οποίου προσδιορίζεται ανάλογα με τη σοβαρότητα του παραπτώματος.

γ) Προβλέπονται πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια τα οποία έχουν ως αποκλειστική αρμοδιότητα την εξέταση των πειθαρχικών υποθέσεων. Τα εν λόγω

συμβούλια συνιστούν «υπηρεσιακά συμβούλια» κατά την έννοια της παρ. 4 του άρθρου 103 του Συντάγματος, διαφέρουν δε από τα λοιπά υπηρεσιακά συμβούλια μόνον ως προς το εύρος των αρμοδιοτήτων τους, δηλαδή είναι αρμόδια μόνον για τις πειθαρχικές υποθέσεις ενώ τα λοιπά υπηρεσιακά συμβούλια είναι αρμόδια για τις άλλες μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η καλύτερη διερεύνηση των πειθαρχικών υποθέσεων διότι τα πειθαρχικά συμβούλια δεν επιβαρύνονται και με θέματα της εν γένει υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, όπως συνέβαινε υπό το κράτος των μέχρι τώρα ισχυουσών διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα, αλλά εξειδικεύονται μόνον στις πειθαρχικές υποθέσεις, με αποτέλεσμα να παράγουν περισσότερο και ποιοτικότερο έργο σε συντομότερο χρόνο.

δ) Προβλέπεται νέα συγκρότηση των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων, με τη συμμετοχή δικαστικών λειτουργών, με την οποία επιδιώκεται η πλήρης διασφάλιση των αρχών της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας. Ειδικά ως προς τους δικαστικούς λειτουργούς η συμμετοχή τους σε πειθαρχικά συλλογικά όργανα της Διοίκησης προβλέπεται ρητά στο άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος, ενώ στο άρθρο 100 Α του Συντάγματος κατοχυρώνεται το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους τα μέλη του οποίου είναι κρατικοί λειτουργοί που απολαμβάνουν των εγγυήσεων της μονιμότητας.

ε) Σημαντική καινοτομία συνιστά η μη συμμετοχή αιρετών υπαλλήλων στα πειθαρχικά συμβούλια, γιατί η φύση της πειθαρχικής δίκης επιτάσσει όπως τα μέλη τους ορίζονται από το νομοθέτη με βάση αμιγώς υπηρεσιακά κριτήρια, δεδομένου ότι οι υπάλληλοι με συνδικαλιστική ιδιότητα, οι οποίοι έχουν εκ προοιμίου ως σκοπό την προάσπιση των συμφερόντων των εκλογέων τους δημοσίων υπαλλήλων δεν μπορούν εξ αντικειμένου να λειτουργήσουν με την επιβαλλόμενη αμεροληψία κατά την εξέταση των πειθαρχικών υποθέσεων.

στ) Εκτός από τις μείζονες αυτές μεταβολές που επιφέρει το παρόν σχέδιο νόμου εισάγονται και επιμέρους τροποποιήσεις που αφορούν τα πειθαρχικά όργανα και την πειθαρχική διαδικασία προκειμένου αφενός να γίνουν οι αναγκαίες προσαρμογές λόγω της θέσπισης νομοθετημάτων που συνδέονται ως ένα σημείο με τον Υπαλληλικό Κώδικα (π.χ. ο ν. 3852/2010 που προβλέπει πειθαρχικές αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης

και του Ελεγκτή Νομιμότητας για το προσωπικό τους) και αφετέρου να εκσυγχρονισθούν διατάξεις οι οποίες είχαν εμφανίσει προβλήματα κατά την εφαρμογή τους.

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ ΑΡΘΡΟ ΠΡΩΤΟ

Άρθρο 103-Αυτοδίκαιη θέση σε αργία

Με τη ρύθμιση της διάταξης της παραγράφου 1 ο υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία εφόσον στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης. Η περίπτωση της απόλυσής του με εγγύηση εμπίπτει πλέον στη δυνητική αργία προκειμένου το πειθαρχικό συμβούλιο να κρίνει επί τη βάσει των συγκεκριμένων δεδομένων.

Για αποτρεπτικούς λόγους προστίθεται διάταξη (δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1), σύμφωνα με την οποία ο υπάλληλος τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία, όταν παραπέμπεται για τα ποινικά αδικήματα της δωροδοκίας, της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια, της ασέλγειας με κατάχρηση εξουσίας ή της πορνογραφίας ανηλίκων τα οποία κρίνονται ως ιδιαίτερος σοβαρά για το κύρος και τη λειτουργία της υπηρεσίας. Στην περίπτωση αυτή, ο υπάλληλος παραμένει σε αργία και επανέρχεται στην υπηρεσία μόνο αν εκδοθεί τελεσίδικη αθωωτική δικαστική απόφαση.

Στην παραγραφο 4 ορίζεται το όργανο που εκδίδει την πράξη επανόδου του υπαλλήλου στην υπηρεσία μετά από απαλλακτική απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου ή του πειθαρχικού συμβουλίου.

Ενώ στην παραγραφο 5 ορίζεται ότι ο υπάλληλος επανέρχεται στην υπηρεσία του από την κοινοποίηση σε αυτόν της αντίστοιχης διαπιστωτικής πράξης.

Άρθρο 104 - Δυνητική αργία – Αναστολή άσκησης καθηκόντων

Με την παραγραφο 1 καθιερώνεται πλέον η ευχέρεια του πειθαρχικού συμβουλίου να επιβάλλει την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης για οποιοδήποτε

πειθαρχικό παράπτωμα και όχι μόνο για τα παρατιθέμενα στο άρθρο 109 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007). Για το λόγο αυτό στην περίπτωση β' δεν επαναλαμβάνεται η φράση «για παράπτωμα, το οποίο μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης» γιατί

Ακολούθως, στην περίπτωση γ' η φράση «σοβαρές ενδείξεις» αντικαθίσταται με τη φράση «επαρκείς ενδείξεις», γιατί οι βάσιμες ενδείξεις πιθανόν να μην υπάρχουν από την αρχή αλλά να προκύψουν μετά τη διεξαγωγή της πειθαρχικής διαδικασίας.

Τέλος στην περίπτωση δ' προβλέπεται ότι ο υπάλληλος τίθεται σε δυνητική αργία εφόσον εκδόθηκε σε βάρος του ένταλμα προσωρινής κράτησης ή αντικαταστάθηκε με εγγύηση ή περιοριστικούς όρους.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι η παράλειψη επιβολής του μέτρου της αναστολής άσκησης καθηκόντων του υπαλλήλου από τον προϊστάμενο της αρχής στην οποία αυτός υπηρετεί, αφενός αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα για τον ανωτέρω προϊστάμενο αφετέρου, το μέτρο αυτό μπορεί να επιβληθεί και από κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενο ανώτερο του προϊσταμένου της αρχής.

Αυξάνεται η 15ημερη προθεσμία της αναστολής άσκησης καθηκόντων σε 30 ημέρες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος αλλά και την καλύτερη συλλογή και επεξεργασία των απαραίτητων στοιχείων για την τυχόν λήψη απόφασης, από το πειθαρχικό συμβούλιο, θέσης του υπαλλήλου σε δυνητική αργία.

Στο πέμπτο εδάφιο για λόγους προστασίας του υπηρεσιακού συμφέροντος ορίζεται ότι, και κατά τη διάρκεια της αναστολής άσκησης καθηκόντων ο υπάλληλος δεν προσέρχεται στην υπηρεσία.

Με το τελευταίο εδάφιο προβλέπεται ότι το πειθαρχικό συμβούλιο δύναται και μετά την παρέλευση των 30 ημερών από την επιβολή στον υπάλληλο του μέτρου της αναστολής άσκησης καθηκόντων, να συνέλθει και να αποφασίσει για τη θέση του υπαλλήλου σε αργία.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι για να εκδοθεί η πράξη θέσης του υπαλλήλου σε δυνητική αργία, πρέπει να προηγηθεί απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου.

Με βάση τη διάταξη της παραγράφου 4 το πειθαρχικό συμβούλιο υποχρεούται να παρακολουθεί διαρκώς την εξέλιξη της υπόθεσης.

Με την παράγραφο 5 ρυθμίζεται το θέμα του χρόνου:

- α) έναρξης της δυνητικής αργίας και
- β) επαναφοράς του υπαλλήλου στην υπηρεσία σε περίπτωση λήξης αυτής.

Άρθρο 105 - Συνέπειες αργίας – Αναστολής άσκησης καθηκόντων

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 προβλέπεται ότι στον υπάλληλο που τελεί σε κατάσταση αργίας ή αναστολής άσκησης των καθηκόντων του καταβάλλεται το 1/3 των αποδοχών του, ενώ μέχρι τώρα προβλεπόταν ότι καταβάλλεται το 1/2 των αποδοχών. Κατ' εξαίρεση, όταν πρόκειται για το πειθαρχικό παράπτωμα της δωροδοκίας ή της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, λόγω της σοβαρότητας των πειθαρχικών αυτών παραπτωμάτων με τη διάπραξη των οποίων πλήττεται καίρια το κύρος της υπηρεσίας, προβλέπεται να καταβάλλεται το ¼ των αποδοχών.

Επίσης με το δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι το πειθαρχικό συμβούλιο έχει τη διακριτική ευχέρεια να καταβάλει στον υπάλληλο το υπόλοιπο ποσό ή μέρος αυτού μόνον εφόσον δεν έχει τεθεί σε αργία ή έχει απαλλαγεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

Με την παραγραφο 3, λόγω της σοβαρότητας του πειθαρχικού παραπτώματος της αδικαιολόγητης αποχής του υπαλλήλου από τα καθήκοντα, το οποίο συνδέεται με την παρουσία του στην υπηρεσία, δεν προβλέπεται η καταβολή αποδοχών, στο διάστημα που τελεί σε κατάσταση αργίας.

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 106 - Πειθαρχικό παράπτωμα

Το άρθρο 106 αποκτά πλέον λιτή διατύπωση η οποία συνίσταται στον προσδιορισμό των στοιχείων εκείνων που συγκροτούν το πειθαρχικό παράπτωμα. Τα στοιχεία αυτά είναι η υπαιτιότητα του υπαλλήλου και η δυνατότητα καταλογισμού, ενώ διευκρινίζεται ότι το πειθαρχικό παράπτωμα συντελείται είτε με πράξη είτε με παράλειψη. Η λιτή διατύπωση, σε σχέση με αυτήν του μέχρι

τώρα ισχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα, οφείλεται στο νέο περιεχόμενο του άρθρου 107, στο οποίο εντάσσονται, με τις αναγκαίες προσαρμογές, οι ρυθμίσεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 106 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007). Με τις μεταβολές αυτές επιδιώκεται η εμπέδωση της συνταγματικής αρχής του κράτους δικαίου στον εξαιρετικά κρίσιμο τομέα του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων. Από τη νέα διατύπωση συνάγεται ότι δεν δίδεται ορισμός του πειθαρχικού παραπτώματος, σύμφωνα με τα ισχύσαντα στους προηγούμενους υπαλληλικούς κώδικες, αλλά επιλέγεται η μέθοδος της περιοριστικής απαρίθμησης των πειθαρχικών παραπτωμάτων στο επόμενο άρθρο.

Άρθρο 107 - Απαρίθμηση πειθαρχικών παραπτωμάτων

Στις διατάξεις της παραγράφου 1 παρατίθενται τα πειθαρχικά παραπτώματα των δημοσίων υπαλλήλων, η συντέλεση των οποίων επισύρει την επιβολή μιας από τις πειθαρχικές ποινές που ορίζονται στο επόμενο άρθρο. Στην παράγραφο αυτή εντάσσονται και τα πειθαρχικά παραπτώματα που ο προηγούμενος Υπαλληλικός Κώδικας είχε περιλάβει στο άρθρο 109 παρ. 2 και με τον τρόπο αυτό αποκαθίσταται η ενότητα και η νομοτεχνική πληρότητα που πρέπει να διακρίνει τις διατάξεις περί πειθαρχικών παραπτωμάτων. Η απαρίθμηση των πειθαρχικών παραπτωμάτων αρχίζει με το σοβαρότερο πειθαρχικό παράπτωμα που αφορά στην άρνηση αναγνώρισης του Συντάγματος ή την έλλειψη αφοσίωσης στην πατρίδα και τη δημοκρατία (περ. α'). Ως πειθαρχικό παράπτωμα ορίζεται η παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος το οποίο στον προηγούμενο Υπαλληλικό Κώδικα (ν. 3528/2007) ήταν ενταγμένο στο άρθρο 106 υπό τον τίτλο «Ορισμός πειθαρχικού παραπτώματος». Με τη νέα ρύθμιση η παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος αναγορεύεται σε ιδιαίτερο πειθαρχικό παράπτωμα, ως συνέπεια της προεκτεθείσας αντίληψης σύμφωνα με την οποία γίνεται προσδιορισμός των στοιχείων των πειθαρχικών παραπτωμάτων, και περαιτέρω, περιοριστική απαρίθμησή τους και δεν δίνεται από το νόμο, γενικά ορισμός του πειθαρχικού παραπτώματος.

Στην περ. δ' ορίζεται ως πειθαρχικό παράπτωμα η απόκτηση αθέμιτου

οικονομικού οφέλους ή ανταλλάγματος προς όφελος του ίδιου του υπαλλήλου ή τρίτου προσώπου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπαλλήλου ή εξ αφορμής αυτών. Με τη διατύπωση αυτή επιδιώκεται η αποδοκιμασία και τιμωρία πράξεων ή παραλείψεων του υπαλλήλου που συνδέονται με φαινόμενα διαφθοράς. Η πρόβλεψη του εν λόγω παραπτώματος εντάσσεται στην ευρύτερη προσπάθεια της Πολιτείας να αντιμετωπίσει τη διαφθορά, η οποία έχει αναδειχθεί ως ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της σύγχρονης δημοκρατίας και ιδίως της δημόσιας διοίκησης.

Στην περ. ε' ορίζεται ως πειθαρχικό παράπτωμα η αναξιοπρεπής ή ανάρμοστη ή ανάξια για υπάλληλο συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας. Σε σχέση με τις προϊσχύσασες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα απαλείφεται ο προσδιορισμός «χαρακτηριστικώς», αφού το παράπτωμα αυτό εντάσσεται πλέον στο γενικό κατάλογο των παραπτωμάτων, και δεν προβλέπεται ειδικός κατάλογος περί των παραπτωμάτων που μπορεί να οδηγήσουν στην οριστική παύση. Περαιτέρω εμπλουτίζεται ο προσδιορισμός της πειθαρχικώς ελεγκτέας συμπεριφοράς του υπαλλήλου με τη χρήση και του προσδιορισμού «ανάρμοστη» που αποτελεί ειδική εκδήλωση παρανομίας κατά την άσκηση των υπαλληλικών καθηκόντων μη καλυπτόμενη απολύτως από τους όρους «αναξιοπρεπή» ή «ανάξια».

Σύμφωνα με τις προϊσχύσασες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα προβλεπόταν ως πειθαρχικό παράπτωμα (περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 107) η αμέλεια καθώς και η ατελής ή μη έγκαιρη εκπλήρωση του καθήκοντος. Το παράπτωμα αυτό δεν περιλαμβάνεται στη νέα ρύθμιση ως ιδιαίτερη περίπτωση διότι υπάγεται νοηματικά στην περ. β' που καθιερώνει το ευρύτερο παράπτωμα της παράβασης του υπαλληλικού καθήκοντος.

Στην περ. ιθ' ορίζεται ως ιδιαίτερο πειθαρχικό παράπτωμα η αδικαιολόγητα μη έγκαιρη σύνταξη ή η σύνταξη μεροληπτικής έκθεσης αξιολόγησης ή η σύνταξη έκθεσης με κρίσεις ή χαρακτηρισμούς που δεν εξειδικεύονται με αναφορά συγκεκριμένων στοιχείων. Η καθιέρωση αυτού του παραπτώματος αποβλέπει στην ουσιαστική ενίσχυση της αξιοκρατίας και της ισότητας κατά την αξιολόγηση των υπαλλήλων διότι ο προϊστάμενος υποχρεούται όχι μόνο να συντάσσει έκθεση αξιολόγησης για τους υφισταμένους του σε χρόνο επίκαιρο και επί τη βάση της αρχής της αμεροληψίας, αλλά και να αιτιολογεί με συγκεκριμένες σκέψεις τους

τυχόν πολύ καλούς ή κακούς χαρακτηρισμούς του, προκειμένου να εξαλειφθεί το φαινόμενο των στερεότυπων διατυπώσεων που καθιστούν την αξιολόγηση εντελώς τυπική και κατά ουσίαν ανύπαρκτη. Στην περ. κβ' εκσυγχρονίζεται το περιεχόμενο του πειθαρχικού παραπτώματος της σύναψης στενών κοινωνικών σχέσεων υπαλλήλου με άλλα πρόσωπα, προς την κατεύθυνση της τιμωρίας μόνον εκείνων των περιπτώσεων που η σύναψη τέτοιου είδους σχέσεων γίνεται με αφορμή των χειρισμό θεμάτων αρμοδιότητας του υπαλλήλου από την αντιμετώπιση των οποίων εξαρτώνται ουσιώδη συμφέροντα των προσώπων αυτών. Η μέχρι σήμερα ισχύουσα διατύπωση είναι αναχρονιστική και υπερβολικά δεσμευτική για την ιδιωτική ζωή των υπαλλήλων.

Άρθρο 108 - Εφαρμογή αρχών και κανόνων του ποινικού δικαίου

Στο πλαίσιο της σύνδεσης της πειθαρχικής με την ποινική δίκη το άρθρο 108 επαναλαμβάνει, κατά βάση, τα οριζόμενα στις αντίστοιχες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα (άρθρο 108 του ν. 3528/2007) σύμφωνα με τα οποία οι αρχές και οι κανόνες του ποινικού δικαίου εφαρμόζονται αναλόγως και στην πειθαρχική διαδικασία. Όπως έχει δεχθεί η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 2163/2004 7μ.) οι αρχές και οι κανόνες του ποινικού δικαίου εφαρμόζονται στο πειθαρχικό δίκαιο στο μέτρο που συνάδουν με το σκοπό και τη φύση της πειθαρχικής δίκης που συνίσταται στην εξασφάλιση τελικώς της εύρυθμης λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας. Έτσι, η ανάλογη, και όχι η ευθεία, εφαρμογή των αρχών και των κανόνων του ποινικού δικαίου αφενός αποτελεί πρόσθετη εγγύηση για την ορθή και δίκαιη κρίση αναφορικά με την τυχόν ευθύνη του πειθαρχικώς διωκομένου υπαλλήλου και αφετέρου διασφαλίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πειθαρχικής δίκης. Οι περιπτώσεις α' έως στ' παραμένουν όπως είχαν και στην αντίστοιχη πειθαρχική διάταξη του ν. 3528/2007, ενώ ως προς την τελευταία περίπτωση ζ' η διατύπωση γίνεται πιο αναλυτική προκειμένου να καταστεί σαφές το περιεχόμενό της. Ειδικότερα, σύμφωνα με την τελευταία αυτή περίπτωση το πειθαρχικό όργανο λαμβάνει υπόψη τα δικαιολογημένα συμφέροντα του πειθαρχικώς διωκομένου ή της υπηρεσίας όταν η πειθαρχική

δίωξη αφορά στη διατύπωση δυσμενών κρίσεων και εκφράσεων ή τη διενέργεια εκδηλώσεων εκ μέρους του υπαλλήλου και εφόσον δεν στοιχειοθετείται το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς. Ως παράδειγμα θα μπορούσε να αναφερθεί η περίπτωση υπαλλήλου που διατυπώνει, ως προϊστάμενος, δυσμενείς κρίσεις σε έκθεση αξιολόγησης για υφιστάμενό του, ενεργώντας για το συμφέρον της υπηρεσίας που επιβάλλει την απαρέγκλιτη τήρηση της αρχής της αξιοκρατίας, ή, αντιστρόφως, την περίπτωση υπαλλήλου για τον οποίο έχουν διατυπωθεί δυσμενείς κρίσεις και αντιδρά με εκφράσεις ή εκδηλώσεις οι οποίες πάντως δεν υπερβαίνουν τα όρια συμπεριφοράς αρμόζουσας για δημόσιο υπάλληλο.

Άρθρο 109 - Πειθαρχικές ποινές

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 109 θεσπίζονται αφενός νέες πειθαρχικές ποινές και αφετέρου καθίστανται πιο αυστηρές οι προβλεπόμενες στον ν. 3528/2007 πειθαρχικές ποινές. Ειδικότερα, οι νέες πειθαρχικές ποινές είναι η στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου από ένα έως πέντε έτη, καθώς και η αφαίρεση της άσκησης των καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας οποιουδήποτε επιπέδου. Οι ποινές αυτές κρίθηκαν απαραίτητο να καθιερωθούν διότι σύμφωνα με το ισχύον σύστημα κινητής ιεραρχίας οι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων δεν καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές με προαγωγή αλλά ασκούν τα αντίστοιχα καθήκοντα για ορισμένο χρόνο, με συνέπεια η ποινή του βαθμολογικού υποβιβασμού να μην έχει πλέον την ίδια βαρύτητα όπως σ' ένα σύστημα σταθερής ιεραρχίας. Έτσι στο ισχύον σύστημα αποκτούν μεγαλύτερη βαρύτητα εκείνες οι πειθαρχικές ποινές που συνάπτονται με τη δυνατότητα επιλογής υπαλλήλου σε θέσεις προϊσταμένων οργανικών μονάδων ή με την αφαίρεση τέτοιων καθηκόντων. Ως προς το όριο της πειθαρχικής ποινής του προστίμου αυξάνεται από τρεις σε δώδεκα μήνες, η δε πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσης μπορεί να φθάσει πλέον τους δώδεκα μήνες αντί των έξι μηνών που ήταν το όριο το οποίο είχε θέσει ο Υπαλληλικός Κώδικας. Επίσης η

πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού μπορεί να φθάσει τους δύο βαθμούς προκειμένου να αποκτήσει μεγαλύτερη βαρύτητα, δεδομένου ότι η βαθμολογική διάρθρωση που ορίζει ο ισχύων Υπαλληλικός Κώδικας έχει περιορισμένη κλιμάκωση και ο υποβιβασμός κατά ένα μόνο βαθμό δεν αποτελούσε πειθαρχική ποινή με ιδιαίτερη αποδοκιμασία που θα μπορούσε να λειτουργήσει αποτρεπτικά για τη διάπραξη πειθαρχικών παραπτώμων.

Η μεγαλύτερη αυστηρότητα του συστήματος πειθαρχικών ποινών έχει ως σκοπό την ουσιαστική τιμωρία των επίορκων υπαλλήλων διότι οι ποινές που προέβλεπε ο Υπαλληλικός Κώδικας δεν ανταποκρίνονταν στις σύγχρονες ανάγκες για αποφασιστική πάταξη της διαφθοράς και της εν γένει παράνομης συμπεριφοράς υπαλλήλων.

Με την παράγραφο 2 καθιερώνεται κατ' ουσίαν η ευχέρεια του πειθαρχικού συμβουλίου να επιβάλει οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα χωρίς τις δεσμεύσεις που περιείχε η αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 109 του Υπαλληλικού Κώδικα σύμφωνα με την οποία η ποινή της οριστικής παύσης μπορούσε να επιβληθεί μόνον για ορισμένα πειθαρχικά παραπτώματα. Το πειθαρχικό συμβούλιο οφείλει να τηρεί τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας κατά την οποία η επιβλητέα ποινή πρέπει να συνάδει προς τη βαρύτητα του παραπτώματος, ενώ ακόμη συνεκτιμώνται οι ιδιαίτερες συνθήκες τέλεσης του παραπτώματος, η εν γένει προσωπικότητα του υπαλλήλου καθώς και η υπηρεσιακή του εικόνα όπως προκύπτει από το προσωπικό του μητρώο. Ενόψει των ανωτέρω δεδομένων η επιμέτρηση της ποινής γίνεται κατά τρόπο που εγγυάται ορθή και δίκαιη κρίση για τον πειθαρχικώς διωκόμενο υπάλληλο.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται ότι αν το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο επιβάλει μια από τις πειθαρχικές ποινές που προβλέπονται στις περ. γ' έως ζ', έχει την ευχέρεια να επιβάλει επιπλέον, όταν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις, πειθαρχικού χαρακτήρα, διοικητική κύρωση από 3.000 έως 30.000 ευρώ. Η επιβολή αυτής της χρηματικής κύρωσης αποβλέπει στην τιμωρία υπαλλήλων που έχουν υποπέσει σε ιδιαίτερα σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα η δε αποδοκιμασία της συμπεριφοράς τους πρέπει να είναι έντονη και να μην περιορίζεται στην υπηρεσιακή τους κατάσταση αλλά να επεκτείνεται και στον κολασμό τους σε οικονομικό επίπεδο.

Η ανάγκη πάταξης της διαφθοράς είναι ο δικαιολογητικός λόγος που επιτάσσει

την πρόβλεψη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 σύμφωνα με το οποίο όταν επιβάλλεται η ποινή της οριστικής παύσης για τα πειθαρχικά παραπτώματα των περ. δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 107 και σχετίζονται με οικονομικό αντικείμενο, το πειθαρχικό συμβούλιο μπορεί να επιβάλει επιπλέον διοικητική κύρωση πειθαρχικής υφής από 10.000 έως 100.000 ευρώ. Είναι κοινός τόπος ότι η διαφθορά των υπαλλήλων έχει ως σκοπό τον προσωπικό πλουτισμό τους και επομένως παράπτωμα που συνδέεται με οικονομικό αντικείμενο δεν αρκεί, υπό ορισμένες περιστάσεις που εκτιμά το πειθαρχικό συμβούλιο, να τιμωρείται με την βαρύτερη των πειθαρχικών ποινών, ήτοι την οριστική παύση, αλλά πρέπει να επιφέρει συνέπειες και στην οικονομική κατάσταση των επίορκων υπαλλήλων.

Με την παράγραφο 5 τίθεται για πρώτη φορά, ως όριο, η μικρότερη πειθαρχική ποινή που μπορεί να επιβληθεί για κάθε πειθαρχικό παράπτωμα. Τούτο σημαίνει ότι εφόσον το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο διαπιστώσει τη διάπραξη συγκεκριμένου παραπτώματος από τον πειθαρχικώς διωκόμενο υπάλληλο, τότε υποχρεούται να κινηθεί εντός ορισμένου πλαισίου πειθαρχικών ποινών λόγω της βαρύτητας του παραπτώματος. Έτσι, για ιδιαιτέρως σοβαρά παραπτώματα, τα οποία απαριθμούνται, δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή κατώτερη του υποβιβασμού, ενώ για άλλα παραπτώματα, προσδιοριζόμενα επακριβώς, τα οποία είναι λιγότερο σοβαρά έναντι των πρώτων δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή κατώτερη του προστίμου. Για τα παραπτώματα που δεν περιλαμβάνονται στην πιο πάνω απαρίθμηση μπορεί να επιβληθεί οποιαδήποτε ποινή. Με τον τρόπο αυτό περιορίζεται θεμιτά η ευχέρεια του πειθαρχικού οργάνου κατά την επιμέτρηση της ποινής με σκοπό την πλήρη διασφάλιση κρίσης που να ανταποκρίνεται στη βαρύτητα του διαπραχθέντος παραπτώματος.

Άρθρο 110 - Δίωξη πειθαρχικών παραπτωμάτων

Με την παράγραφο 1 απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο της αντίστοιχης διάταξης του ν. 3528/2007, σύμφωνα με την οποία η παράλειψη άσκησης πειθαρχικής δίωξης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, καθώς έχει πλέον προβλεφθεί στο άρθρο 107, το οποίο απαριθμεί περιοριστικά τα πειθαρχικά παραπτώματα, ως περ. κγ'.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι αντίγραφο της έκθεσης για την μη άσκηση της

πειθαρχικής δίωξης γνωστοποιείται στον υπάλληλο και τίθεται στο προσωπικό του μητρώο, για λόγους διαφάνειας της διαδικασίας που ακολουθήθηκε.

Άρθρο 111 - Σχέση πειθαρχικού παραπτώματος και ποινής

Στην παράγραφο 1 απαλείφεται η διάταξη του ν. 3528/2007 με την οποία οριζόταν ότι για κάθε πειθαρχικό παράπτωμα επιβάλλεται μια μόνο πειθαρχική ποινή και προβλέπεται ότι αν ο υπάλληλος έχει διαπράξει περισσότερα του ενός πειθαρχικά παραπτώματα, κατά την επιμέτρηση της πειθαρχικής ποινής λαμβάνεται υπόψη η βαρύτητα όλων των πειθαρχικών παραπτωμάτων.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι κατά την επιμέτρηση της πειθαρχικής ποινής το πειθαρχικό όργανο λαμβάνει υπόψη τις αρχές και τους κανόνες του ποινικού δικαίου που ορίζονται στις περ. β', γ', ε' και ζ' της παρ. 2 του άρθρου 108. Η παραπομπή σ' αυτές ειδικά τις περιπτώσεις οφείλεται στο ότι οι λοιπές περιπτώσεις της ως άνω διάταξης δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στο στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, δηλαδή όταν το πειθαρχικό όργανο έχει καταλήξει στην ενοχή του πειθαρχικώς διωκόμενου και απομένει μόνο η επιβολή της πειθαρχικής ποινής.

Άρθρο 112 - Παραγραφή πειθαρχικών παραπτωμάτων

Με την παράγραφο 1 αυξάνονται τα χρονικά όρια παραγραφής των πειθαρχικών παραπτωμάτων τα οποία στον ν. 3528/2007 ήταν μικρά και επέτρεπαν την αποφυγή της τιμωρίας για υπαλλήλους που είχαν υποπέσει σε πειθαρχικά παραπτώματα. Έτσι, η παραγραφή αυξάνεται από δύο χρόνια σε πέντε χρόνια που αρχίζει από την ημέρα διάπραξης του παραπτώματος.

Ειδικά για τα πειθαρχικά παραπτώματα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', γ', δ', θ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 107 παραγράφονται μετά από επτά (7) έτη.

Περαιτέρω για την περ. δ της παραγράφου 1 του άρθρου 107 που αφορά παράπτωμα με οικονομικό περιεχόμενο προβλέπεται διαφορετική αφετηρία για την έναρξη της παραγραφής από αυτήν που ορίζεται για τα λοιπά παραπτώματα.

Στην περίπτωση αυτή η παραγραφή αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία η υπηρεσία έλαβε γνώση της τέλεσης της πράξης και όχι από την ημέρα διάπραξης του παραπτώματος. Η εν λόγω ρύθμιση ανταποκρίνεται στη ιδιαίτερη φύση του ως άνω παραπτώματος, η τέλεση του οποίου δεν περιέρχεται παράγραφο 3 αμέσως σε γνώση της υπηρεσίας, αλλά πολλές φορές γίνεται γνωστό μετά την πάροδο μεγάλου χρόνου, και εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια αποτελεσματικής αντιμετώπισης των φαινομένων διαφθοράς των δημοσίων υπαλλήλων.

Σε συνέχεια των ανωτέρω ρυθμίσεων, με αυξάνεται ο συνολικός χρόνος παραγραφής, σε περίπτωση διακοπής της, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα επτά χρόνια, αντί για τρία χρόνια που προέβλεπε ο Υπαλληλικός Κώδικας (ν. 3528/2007), ενώ για τα ιδιαιτέρως σοβαρά παραπτώματα που αναφέρονται στην στις περιπτώσεις α', γ', δ', θ' και ι' της παρ. 1 του άρθρου 107, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα χρόνια αντί για τα επτά που όριζε ο Υπαλληλικός Κώδικας.

Άρθρο 113 - Λήξη πειθαρχικής ευθύνης

Στην παράγραφο 2 εντάσσεται ειδική ρύθμιση για τους υπαλλήλους εκείνους που χάνουν, για οποιονδήποτε λόγο, την υπαλληλική ιδιότητα μετά την έναρξη της πειθαρχικής διαδικασίας και το πειθαρχικό συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να τους επιβληθεί πειθαρχική ποινή. Με τη θεσπιζόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι το πειθαρχικό συμβούλιο διαθέτει την ευχέρεια να επιβάλλει οποιαδήποτε από τις οριζόμενες πειθαρχικές ποινές, αν δε επιβληθεί ποινή ανώτερη του προστίμου τότε το πειθαρχικό συμβούλιο την μετατρέπει σε ποινή προστίμου αποδοχών έως δώδεκα μηνών, αναλόγως με τη βαρύτητα του παραπτώματος, ενώ μπορεί να επιβάλει και την προβλεπόμενη από την παρ. 3 του άρθρου 109 διοικητική κύρωση. Έτσι, τυχόν απώλεια της υπαλληλικής ιδιότητας, κατά την εξέλιξη της πειθαρχικής διαδικασίας, δεν έχει ως αποτέλεσμα ο πειθαρχικώς διωκόμενος υπάλληλος να τίθεται σε ευμενέστερη θέση, λόγω του ότι δεν είναι πλέον εν ενεργεία υπάλληλος, αλλά η καταδικαστική πειθαρχική απόφαση παράγει γι' αυτόν σοβαρές δυσμενείς συνέπειες σε οικονομικό επίπεδο.

Άρθρο 114 - Σχέση της πειθαρχικής διαδικασίας με την ποινική δίκη

Με την τροποποίηση της παραγράφου 4, το παρόν άρθρο προσαρμόζεται στη νέα δομή των άρθρων του Υπαλληλικού Κώδικα.

Άρθρο 115 - Αυτοτέλεια κολασίμου του πειθαρχικού παραπτώματος

Στη νέα διάταξη δεν περιέχεται η ρύθμιση της παραγράφου 2 του αντίστοιχου άρθρου 115 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007). Η απάλειψη αυτής της διάταξης ευθυγραμμίζεται με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σύμφωνα με την οποία η απονομή χάριτος δεν έχει ως αποτέλεσμα την τυπική εξαφάνιση της καταδικαστικής ποινικής απόφασης ούτε την αναδρομική άρση των ουσιαστικών αποτελεσμάτων της, αλλά απλώς συνεπάγεται για τον εφεξής χρόνο την άρση των στερήσεων και ανικανοτήτων που είχαν επέλθει εξαιτίας της καταδίκης (ΣτΕ 4393/2005, Ολομ 866/1988). Έτσι, η άρση των συνεπειών της ποινικής καταδίκης δεν έχει ως αυτόθροη συνέπεια την άρση του πειθαρχικώς κολασίμου της πράξης.

Άρθρο 116 - Πειθαρχικά όργανα

Με τις νέες διατάξεις ορίζεται διακριτό όργανο για την εκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων, ήτοι το πειθαρχικό συμβούλιο του οικείου φορέα και το πειθαρχικό συμβούλιο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, τα οποία είναι πλέον αρμόδια για τα πειθαρχικά θέματα αντί των αντίστοιχων υπηρεσιακών συμβουλίων που αποφάσιζαν τόσο για τα υπηρεσιακά όσο και τα πειθαρχικά θέματα.

Άρθρο 117 - Πειθαρχικοί προϊστάμενοι

Στην παράγραφο 1 ορίζονται οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών που ανήκουν στην αρμοδιότητά τους με τις απαιτούμενες προσαρμογές με βάση τις διατάξεις του ν. 3852/2010. Ειδικότερα, ορίζονται ως πειθαρχικοί προϊστάμενοι ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης αντί του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας καθώς και ο Ελεγκτής Νομιμότητας για το προσωπικό τους, αντίστοιχα.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 δίνεται η δυνατότητα άσκησης πειθαρχικής εξουσίας στον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης α) για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. για ανάρμοστη συμπεριφορά προς τους πολίτες, αδικαιολόγητη μη εξυπηρέτησή τους, μη έγκαιρη διεκπεραίωση των υποθέσεών τους, άρνηση συνεργασίας με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) και μη εφαρμογής των περί απλούστευσης των διαδικασιών και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας διατάξεων και β) για τους υπαλλήλους των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα. Ειδικά για τους υπαλλήλους των Κ.Ε.Π. που ανήκουν στους ΟΤΑ ορίζεται ότι ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης μπορεί να ασκεί πειθαρχική δίωξη ενώπιον του αρμοδίου οργάνου κατά την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 118 - Αρμοδιότητα των πειθαρχικώς προϊσταμένων

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αυξάνεται το εύρος και προβλέπεται κλιμάκωση στα όρια των πειθαρχικών ποινών που μπορούν να επιβάλλουν οι πειθαρχικώς προϊστάμενοι. Ο Υπουργός μπορεί να επιβάλλει την ποινή του προστίμου έως και τις αποδοχές τριών (3) μηνών αντί των αποδοχών του ενός (1) μηνός που ίσχυε μέχρι σήμερα. Ανάλογη αύξηση του εύρους των πειθαρχικών ποινών προβλέπεται και για τους λοιπούς πειθαρχικούς προϊσταμένους. Επίσης στην περ. β' γίνεται προσαρμογή στις διατάξεις του ν. 3852/2010. Δηλαδή ο

Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας αντικαθίσταται με τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, και προστίθεται ο Ελεγκτής Νομιμότητας.

Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 ορίζεται ότι σε περίπτωση που ο υπάλληλος υπηρετεί σε άλλη υπηρεσία από αυτήν της οργανικής του θέσης, αρμόδιος πειθαρχικώς προϊστάμενος είναι ο προϊστάμενος της υπηρεσίας στην οποία υπηρετεί ο υπάλληλος κατά το χρόνο τέλεσης του πειθαρχικού παραπτώματος, εφόσον το πειθαρχικό παράπτωμα σχετίζεται με την άσκηση των καθηκόντων του στην υπηρεσία αυτή.

Άρθρο 119 - Αρμοδιότητα διοικητικών συμβουλίων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου

Κατά αναλογία της ρύθμισης του προηγούμενου άρθρου, με τη διάταξη αυτή αυξάνεται, έως και τις αποδοχές τριών (3) μηνών, το όριο της ποινής του προστίμου που μπορούν να επιβάλλουν τα διοικητικά συμβούλια των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, αντί του ορίου των αποδοχών του ενός (1) μηνός που ίσχυε.

Άρθρο 120 - Αρμοδιότητα πειθαρχικών συμβουλίων

Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 ορίζεται το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο ως το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο για τους ανώτατους υπαλλήλους του δημοσίου και των ΝΠΔΔ, όπως οι γενικοί διευθυντές, το οποίο κρίνει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Άρθρο 122-Άσκηση πειθαρχικής δίωξης

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 συντομεύονται οι προθεσμίες ολοκλήρωσης της πειθαρχικής διαδικασίας και της έκδοσης πειθαρχικής απόφασης, ώστε να μην εκκρεμεί η διερεύνηση των πειθαρχικών υποθέσεων για μεγάλο χρονικό

διάστημα. Ειδικότερα ορίζεται ότι η πειθαρχική διαδικασία ολοκληρώνεται εντός δύο μηνών από την κλήση σε απολογία είτε με την έκδοση πειθαρχικής απόφασης μονομελούς οργάνου είτε με την παραπομπή ενώπιον πειθαρχικού συμβουλίου. Σε περίπτωση παραπομπής ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων μηνών από την παραπομπή. Οι αντίστοιχες προθεσμίες που ίσχυαν ήταν τριών μηνών για την πρώτη περίπτωση και έξι μηνών για τη δεύτερη.

Άρθρο 123- Παραπομπή στο πειθαρχικό συμβούλιο

Με την παράγραφο 2 ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας αντικαθίσταται από τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3852/2010, οι αρμοδιότητες των Κρατικών Περιφερειών ασκούνται πλέον από τις αποκεντρωμένες διοικήσεις,

Άρθρο 124- Διαδικασία και συνέπειες παραπομπής

Με τη νέα διάταξη της παραγράφου 2 ορίζεται ότι το παραπεμπτήριο έγγραφο γνωστοποιείται στο διωκόμενο υπάλληλο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 138. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται ο περιορισμός των περιπτώσεων ακυρότητας της πειθαρχικής διαδικασίας λόγω τυπικών παραλείψεων κατά τη διαδικασία της κοινοποίησης.

Άρθρο 125 - Προκαταρκτική εξέταση

Στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού προσδιορίζεται ότι κάθε πειθαρχικώς προϊστάμενος έχει την ευχέρεια είτε να διεξαγάγει ο ίδιος την προκαταρκτική εξέταση είτε να την αναθέσει σε άλλο υπάλληλο, ενώ προβλέπεται και προθεσμία εντός της οποίας περατώνεται η προκαταρκτική εξέταση. Οι ρυθμίσεις αυτές αποσκοπούν στην επιτάχυνση της πειθαρχικής διαδικασίας.

Άρθρο 126 - Ένορκη διοικητική εξέταση

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται η δυνατότητα να ανατίθεται η ένορκη διοικητική εξέταση όχι μόνο σε υπάλληλο του ίδιου Υπουργείου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αλλά και σε υπάλληλο άλλου Υπουργείου ή, όταν πρόκειται για νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σε υπάλληλο του Υπουργείου που το εποπτεύει. Η ρύθμιση αυτή, η οποία στο άρθρο 126 παρ. 2 εδ. β' του ν. 3528/2007 προβλεπόταν μόνο ως εξαιρετική, έχει ως σκοπό τη διασφάλιση της αντικειμενικότητας της ένορκης διοικητικής εξέτασης και την παροχή στον πειθαρχικό προϊστάμενο της ευχέρειας να επιλέξει από ευρύτερο κύκλο προσώπων τον υπάλληλο στον οποίο θα την αναθέσει.

Περαιτέρω, για λόγους επιτάχυνσης της πειθαρχικής διαδικασίας προβλέπεται προθεσμία περάτωσης της ένορκης διοικητικής εξέτασης και δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας αυτής μόνο μετά από αιτιολογημένη αίτηση του υπαλλήλου που τη διεξάγει, ενώ για λόγους ιεραρχικής τάξης προβλέπεται ότι, αν ο υπάλληλος στον οποίο αποδίδεται η διάπραξη πειθαρχικού παραπτώματος είναι προϊστάμενος οργανικής μονάδας, η εντολή για διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης ανατίθεται σε προϊστάμενο οργανικής μονάδας τουλάχιστον ίδιου επιπέδου.

Άρθρο 127 - Πειθαρχική ανάκριση

Με την παράγραφο 2 εισάγεται ρύθμιση σύμφωνα με την οποία, αν σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου δεν υπάρχει επαρκής αριθμός υπαλλήλων τουλάχιστον ομοιοβάθμων του διωκομένου, η διεξαγωγή της πειθαρχικής ανάκρισης ανατίθεται σε υπάλληλο του εποπτεύοντος Υπουργείου. Η ρύθμιση αυτή διευρύνει τον κύκλο των προσώπων στα οποία μπορεί να ανατίθεται ανάκριση με σκοπό τη διευκόλυνση της διαδικασίας όταν σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου δεν υπάρχει επαρκής αριθμός υπαλλήλων που μπορούν να τη διεξάγουν.

Με σκοπό να διασφαλίζεται η νομιμότητα της πειθαρχικής διαδικασίας, με την παράγραφο 3 εισάγεται ρύθμιση σύμφωνα με την οποία οι ανακριτικές πράξεις που ενεργούνται κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου αυτού είναι άκυρες και επαναλαμβάνονται εξ αρχής.

Με την παράγραφο 6, για λόγους επιτάχυνσης της πειθαρχικής διαδικασίας προβλέπεται προθεσμία περάτωσης της πειθαρχικής ανάκρισης και δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας αυτής μόνο μετά από αιτιολογημένη αίτηση του υπαλλήλου που τη διενεργεί.

Άρθρο 130 - Μάρτυρες

Με την παράγραφο 2 τροποποιείται και καθίσταται πιο αυστηρή η ρύθμιση του άρθρου 130 παρ. 2 εδ. α' του ν. 3528/2007 για τους υπαλλήλους οι οποίοι δεν εμφανίζονται ή αρνούνται να καταθέσουν ως μάρτυρες χωρίς εύλογη αιτία, αφού ορίζεται ότι η συμπεριφορά τους αυτή αποτελεί πλημμέλημα και πειθαρχικό παράπτωμα.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται το δικαίωμα του διωκόμενου να ζητήσει την εξέταση μαρτύρων όταν η ένορκη διοικητική εξέταση στρέφεται κατ' αυτού. Προκειμένου να δοθεί στον διωκόμενο η δυνατότητα να εξετασθεί ανωμοτί ή να προτείνει την εξέταση μαρτύρων στην περίπτωση κατά την οποία η ένορκη διοικητική εξέταση δεν στρεφόταν κατά συγκεκριμένου προσώπου, εισάγεται η ρύθμιση της παρ. 4, κατά την οποία το πειθαρχικό συμβούλιο υποχρεούται να διενεργήσει στην περίπτωση αυτή συμπληρωματική ανάκριση, εκτός αν ο διωκόμενος δηλώσει ενώπιον αυτού ότι δεν επιθυμεί να εξετασθεί ανωμοτί ή να προτείνει την εξέταση μαρτύρων.

Άρθρο 135 – Απολογία

Με την παράγραφο 2 προβλέπονται οι τρόποι υποβολής του εγγράφου της απολογίας του διωκόμενου. Απαλείφεται η κατάθεση σε δημόσια αρχή,

προκειμένου να αποφεύγονται καθυστερήσεις ή αμφισβητήσεις σχετικά με τη νομιμότητα της υποβολής της απολογίας.

Άρθρο 136 - Προσδιορισμός ημέρας συνεδρίασης-Παράσταση διωκόμενου

Ο όρος «δικάσιμος» του τίτλου του άρθρου 136 του ν. 3528/2007 αντικαθίσταται με τον πλέον δόκιμο όρο «ημέρα συνεδρίασης», ο οποίος προσιδιάζει στα συλλογικά όργανα της Διοίκησης και προκύπτει και από το άρθρο 14 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999). Επίσης, με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 διευκρινίζεται ότι η ημέρα, η ώρα και ο τόπος της συνεδρίασης του πειθαρχικού συμβουλίου κοινοποιούνται κατά το άρθρο 138 στον διωκόμενο πριν από τέσσερις (4) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες.

Άρθρο 138 - Κοινοποιήσεις στον διωκόμενο

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται οι τρόποι κοινοποίησης οποιουδήποτε εγγράφου της πειθαρχικής διαδικασίας στον διωκόμενο και για πρώτη φορά αναφέρεται ρητά ότι η επίδοση των εγγράφων αυτών στον διωκόμενο μπορεί να γίνει όχι μόνον με δημόσιο όργανο στον ίδιο ή στην κατοικία του αλλά και με δικαστικό επιμελητή σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Εάν δεν καταστεί δυνατή η επίδοση για οποιοδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένης και της περιπτώσεως αγνώστου διαμονής του διωκόμενου (όπως π.χ. αλλαγή διεύθυνσης του διωκόμενου χωρίς γνωστοποίηση της νέας διεύθυνσης στην υπηρεσία του) η επίδοση γίνεται με τοιχοκόλληση του εγγράφου στο κατάστημα της τελευταίας υπηρεσίας του υπαλλήλου και σύνταξη σχετικού αποδεικτικού.

Άρθρο 139 - Εκτίμηση αποδείξεων

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού παραμένουν ισχύουσες όπως και στον προηγούμενο υπαλληλικό κώδικα και αναφέρονται στην ελεύθερη εκτίμηση από

το πειθαρχικό όργανο των αποδείξεων που προκύπτουν από την πειθαρχική αλλά και όποια άλλη νόμιμη διαδικασία, εφόσον η ύπαρξη τους έχει γνωστοποιηθεί στον διωκόμενο, περιορίζουν δε την κρίση του οργάνου μόνον σε εκείνα τα παραπτώματα για τα οποία έχει απολογηθεί ο εγκαλούμενος και απαιτούν ειδική αιτιολογία των γενομένων δεκτών ως αποδεδειγμένων από το πειθαρχικό όργανο.

Άρθρο 140 - Πειθαρχική απόφαση

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2, τα στοιχεία της πειθαρχικής απόφασης και οι συνέπειες παράλειψης αυτών παραμένουν ως έχουν στον προηγούμενο πειθαρχικό κώδικα. Για πρώτη φορά, όμως, προβλέπεται ρητά η υποχρέωση των μελών του πειθαρχικού συμβουλίου που μειοψηφούν ως προς την ενοχή του διωκόμενου θεωρώντας αυτόν αθώο, να ψηφίσουν ως προς την ποινή, αποκλείοντας την περίπτωση της παροχής από αυτούς λευκής ψήφου ή της αποχής τους από τη δεύτερη αυτή ψηφοφορία. Και τούτο προκειμένου στις συνεδριάσεις των πειθαρχικών συμβουλίων να μη γίνεται κατά την ψηφοφορία επίκληση των σχετικών διατάξεων του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, οι οποίες δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στις ψηφοφορίες των πειθαρχικών συμβουλίων.

Με το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 γίνεται αναλυτική αναφορά της υποχρέωσης της υπηρεσίας να γνωστοποιήσει στον διωκόμενο υπάλληλο την τυχόν δυνατότητα ασκήσεως ενστάσεως ενώπιον του δευτεροβάθμιου πειθαρχικού οργάνου (και ποιο είναι αυτό) ή σε περίπτωση μη δυνατότητας ασκήσεως ενστάσεων, την τυχόν δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής, ενώπιον δικαστηρίου (και ποιού ακριβώς), όπως και τη σχετική προθεσμία ασκήσεώς τους αντίστοιχα. Στις περιπτώσεις που η πειθαρχική απόφαση δεν προσβάλλεται με ένσταση ή προσφυγή, η υπηρεσία ουδεμία υποχρέωση έχει να γνωστοποιήσει στον διωκόμενο τυχόν δικαίωμά του για προσβολή της αποφάσεως του πειθαρχικού οργάνου ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου σύμφωνα με τα γενικώς ισχύοντα σχετικά με τη δυνατότητα προσβολής των διοικητικών πράξεων.

Άρθρο 141 – Ένσταση

Με την παράγραφο 1 περιορίζεται το δικαίωμα ασκήσεως ενστάσεως των υπαλλήλων ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου κατά της αποφάσεως του οικείου πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου που επιβάλλει στον διωκόμενο υπάλληλο πειθαρχική ποινή, και ορίζεται ότι το δικαίωμα ενστάσεως υφίσταται για τον διωκόμενο μόνο στις περιπτώσεις που επιβάλλεται σ' αυτόν ποινή προστίμου τεσσάρων (4) μηνών και άνω και μέχρι την ποινή της οριστικής παύσης. Και τούτο διότι κρίνεται αναγκαία η δεύτερη ουσιαστική κρίση από διοικητικό όργανο μόνο στις περιπτώσεις που η ποινή επιφέρει σοβαρή οικονομική επιβάρυνση στον διωκόμενο υπάλληλο ή έχει σοβαρή επίπτωση στην υπηρεσιακή του κατάσταση. Ο περιορισμός αυτός είναι επίσης αναγκαίος προκειμένου να επιταχυνθεί η πειθαρχική διαδικασία, καθώς και η συζήτηση και η έκδοση αποφάσεων από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Το δικαίωμα, όμως, ενστάσεως επί των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων που επιβάλλουν οποιαδήποτε ποινή (χωρίς κάποιο περιορισμό) εξακολουθεί να έχει ο Υπουργός, στην υπηρεσία του οποίου υπάγεται ο υπάλληλος σε κάθε περίπτωση, για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Η κοινοποίηση της απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου στις περιπτώσεις που η επιβληθείσα από αυτό ποινή είναι πρόστιμο αποδοχών και κυμαίνεται μεταξύ ενός (1) και τεσσάρων (4) μηνών πρέπει να γίνεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας ασκήσεως της ενστάσεως από τη διοίκηση ή την άσκηση τέτοιας ενστάσεως, οπότε κοινοποιείται και το έγγραφο αυτής. Στην περίπτωση αυτή, ο διωκόμενος θα πρέπει, εφόσον το επιθυμεί, να ασκήσει ένσταση στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο και όχι προσφυγή. Αν ο διωκόμενος υπάλληλος ασκήσει προσφυγή στο αρμόδιο διοικητικό εφετείο κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου ενώ ήδη έχει ασκηθεί ένσταση ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, πρέπει το διοικητικό εφετείο να αναβάλλει τη συζήτηση της προσφυγής του υπαλλήλου, προκειμένου να εκδοθεί προηγουμένως απόφαση από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Με την παράγραφο 3 καταργείται η δυνατότητα άσκησης ένστασης από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κατά των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων, που αφορούν υπαλλήλους άλλους πλην των υπαγομένων στην αρμοδιότητά του διότι αφενός τη δυνατότητα αυτή έχει ο αρμόδιος Υπουργός, αφετέρου δε τα συμβούλια αυτά συγκροτούνται πλέον από μέλη που είναι κατά τεκμήριο αντικειμενικοί κριτές (πλειοψηφία δικαστών) και οι αποφάσεις τους θα έχουν τα εχέγγυα της ορθής και δίκαιης κρίσης.

Διαφοροποίηση από το προηγούμενο πειθαρχικό δίκαιο παρουσιάζει και η ρύθμιση η σχετική με τις συνέπειες της προθεσμίας για την άσκηση της ένστασης. Με τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι η προθεσμία για άσκηση ένστασης, καθώς και η άσκηση αυτής, αναστέλλουν σε κάθε περίπτωση την εκτέλεση της πειθαρχικής απόφασης. Δίδεται, όμως, η δυνατότητα στο πειθαρχικό συμβούλιο που εκδίδει την απόφαση να αποφασίζει την άμεση εκτέλεσή της για λόγους δημοσίου συμφέροντος, εκτός εάν επιβάλλεται με την πειθαρχική απόφαση η ποινή του υποβιβασμού ή της οριστικής παύσης, οπότε τον τελικό λόγο έχει, κατά το Σύνταγμα.

Η θέση του διωκόμενου έναντι του πειθαρχικώς προϊσταμένου του δεν καθίσταται δυσμενέστερη με την ανωτέρω ρύθμιση ,δεδομένου ότι αυτός έχει δικαίωμα ασκήσεως ουσιαστικής προσφυγής ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, ένδικο βοήθημα το οποίο δεν μπορεί να ασκήσει ο αρμόδιος Υπουργός.

Άρθρο 142 – Προσφυγή

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 οι διωκόμενοι υπάλληλοι έχουν δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας μόνον κατά των αποφάσεων του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που τους επιβάλλει ποινή οριστικής παύσης ή υποβιβασμού, όπως και υπό το καθεστώς του προηγούμενου πειθαρχικού δικαίου.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του διοικητικού εφετείου έχουν οι μόνιμοι υπάλληλοι κατά: α) των πειθαρχικών αποφάσεων του Υπουργού, του Διοικητή του Αγίου Όρους, του προέδρου ή του επικεφαλής ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, καθώς και του διοικητή ή του προέδρου

συλλογικού οργάνου, ο οποίος ασκεί τη διοίκηση νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, β) των αποφάσεων του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που επιβάλλουν οποιαδήποτε ποινή πλην της έγγραφης επίπληξης και του προστίμου των αποδοχών έως ενός (1) μηνός με την επιφύλαξη της παρ. 1 του παρόντος άρθρου και γ) των αποφάσεων των πειθαρχικών συμβουλίων, όταν επιβάλλουν την πειθαρχική ποινή του προστίμου αποδοχών ενός (1) μηνός έως και τεσσάρων (4) μηνών κατά των οποίων δεν μπορούν να ασκήσουν ένσταση με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 141.

Με την παράγραφο 3 ενσωματώνεται στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου των υπαλλήλων που υπάγονται στον Υπαλληλικό Κώδικα, η διάταξη που προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης μόνον κατά των αποφάσεων του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που επιβάλλουν τις πειθαρχικές ποινές της προσωρινής παύσης και του υποβιβασμού με αίτημα την επιβολή της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης. Το αίτημα αυτό πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία του πειθαρχικού φακέλου και να μην αποτελεί απλή επανάληψη των αναφερόμενων, στην πειθαρχική αγωγή, παραπτωμάτων. Με τη ρύθμιση αυτή δίνεται η δυνατότητα στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, να ασκεί προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, μόνο για τις πολύ σοβαρές πειθαρχικές υποθέσεις για τις οποίες έχει επιβληθεί στον υπάλληλο, από το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, ποινή είτε υποβιβασμού είτε προσωρινής παύσης και εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει η δυνατότητα επιβολής σ' αυτόν της ποινής οριστικής παύσης και καταργείται η δυνατότητα άσκησης προσφυγής στις λοιπές περιπτώσεις.

Με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου αυτής ρυθμίζονται οι περιπτώσεις παράλληλης άσκησης προσφυγής κατά της αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου από τον υπάλληλο στο διοικητικό εφετείο και από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της αποφάσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που έκρινε κατά της αυτής πειθαρχικής αποφάσεως του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου.

Με την παράγραφο 4 καθορίζεται ο χρόνος έναρξης της προθεσμίας για την άσκηση της ανωτέρω προσφυγής από την κοινοποίηση ή την πλήρη γνώση της

απόφασης. Η προθεσμία και η άσκηση της προσφυγής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμόδιου Διοικητικού Εφετείου διέπονται από τις κείμενες διατάξεις με την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 141 και των διατάξεων του επόμενου εδαφίου και της επόμενης παραγράφου.

Τέλος στην παράγραφο 5 τίθεται χρονικός περιορισμός 8 μηνών για την εκδίκαση προσφυγής από το Συμβούλιο της Επικρατείας ή το διοικητικό εφετείο κατά αποφάσεως πειθαρχικού συμβουλίου, προκειμένου να επισπεύδεται η πειθαρχική διαδικασία και να τιμωρούνται το ταχύτερο δυνατό οι πειθαρχικώς ελεγχόμενοι υπάλληλοι.

Άρθρο 143 - Επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν τροποποιούνται ουσιαστικά. Διευκρινίζεται μόνον στην παράγραφο 3 ότι, επειδή το πειθαρχικό συμβούλιο του υπαλλήλου είναι διαφορετικό όργανο από το υπηρεσιακό του, θα πρέπει τυχόν βαθμολογική ή μισθολογική αποκατάσταση του τιμωρηθέντος με ποινή υποβιβασμού ή οριστικής παύσης υπαλλήλου, που δικαιώθηκε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, να την αποφασίσει το υπηρεσιακό του συμβούλιο, μετά την έκδοση της απόφασης του αρμόδιου πειθαρχικού συμβουλίου επί της αιτήσεως αυτού για επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας. Η προθεσμία του άρθρου αυτού ισχύει τόσο για τα όργανα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 123 όσο και για τον υπάλληλο.

Άρθρο 144 – Εκτέλεση απόφασης.

Στο πλαίσιο της μεγαλύτερης αυστηρότητας του συστήματος των πειθαρχικών ποινών προβλέπεται ότι όποιος τιμωρείται με υποβιβασμό δεν κρίνεται για προαγωγή ούτε συμμετέχει σε διαδικασία επιλογής προϊσταμένων πριν περάσει από την ημερομηνία εκτέλεσης της πειθαρχικής απόφασης χρονικό διάστημα ίσο με τον χρόνο που απαιτείται για προαγωγή. Επίσης έγινε προσαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού ώστε να καλύπτουν και τις περιπτώσεις επιβολής από το πειθαρχικό συμβούλιο χρηματικού ποσού ως διοικητικής κύρωσης.

Επιπλέον σε περίπτωση που ο διωκόμενος υπάλληλος αθωωθεί αμετάκλητα, προβλέπεται η δημοσιοποίηση της απόφασης με ανάρτηση στο διαδίκτυο ή με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο.

Άρθρο 145 – Διαγραφή πειθαρχικών ποινών.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 145 καθορίζεται ο χρόνος διαγραφής πειθαρχικών ποινών, αυξάνεται ο χρόνος διαγραφής της πειθαρχικής ποινής του προστίμου και εισάγεται ρύθμιση κατά την οποία ουδέποτε διαγράφονται, πλην της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης, και οι πειθαρχικές ποινές της προσωρινής παύσης και του υποβιβασμού.

Άρθρο 146Α - Συγκρότηση και λειτουργία Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου

Με το παρόν άρθρο προβλέπεται ότι:

- α) Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο προεδρεύεται από έναν αντιπρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και λειτουργεί σε δύο τμήματα. Στο καθένα από τα τμήματα αυτά συμμετέχουν ο πρόεδρος του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου ή ο αναπληρωτής του, ως πρόεδρος, δύο νομικοί σύμβουλοι του κράτους και δύο εν ενεργεία προϊστάμενοι Γενικών Διευθύνσεων κατά τα οριζόμενα στα εδάφια γ' και δ' της παραγράφου 1.
- β) Όταν το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο επιλαμβάνεται υποθέσεως που αφορά υπάλληλο Περιφέρειας (άρθρο 252 παρ. 1 ν. 3852/2010), στη σύνθεσή του μετέχει προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας. Στην περίπτωση αυτή σχηματίζεται πλειοψηφία από τα τρία μέλη του συνταγματικά κατοχυρωμένου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και από το παραπάνω μέλος της τοπικής αυτοδιοίκησης και διασφαλίζεται, έτσι, η διοικητική αυτοτέλεια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, που καθιερώνεται με το άρθρο 102 παρ. 2 του Συντάγματος.
- γ) Με σκοπό την ευχερέστερη λειτουργία του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, και την αποφυγή ορισμού μελών που

θα πρέπει να μετακινούνται από την επαρχία για να παρίστανται στις συνεδριάσεις του, προβλέπεται η συμμετοχή στο Συμβούλιο αυτό του αρμόδιου για θέματα προσωπικού προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης της Περιφέρειας Αττικής όταν η υπόθεση αφορά υπάλληλο Περιφέρειας, και προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης όταν η υπόθεση αφορά υπάλληλο Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

δ) Για πρώτη φορά από τη σύσταση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου δεν προβλέπεται η συμμετοχή εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ, διότι η σύμπτωση στο ίδιο πρόσωπο της ιδιότητας του συνδικαλιστικού εκπροσώπου και της ιδιότητας του μέλους του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου δεν συμβιβάζεται με τη φύση και την αποστολή του.

ε) Οι νέες παράγραφοι 11 και 12 επαναλαμβάνουν ρυθμίσεις ζητημάτων λειτουργίας του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, οι οποίες μέχρι τώρα περιλαμβάνονταν στις διατάξεις για τη λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων (άρ. 162 Ν. 3528/2007). Ενόψει της νέας πενταμελούς συνθέσεως του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ορίζεται ότι για την απαρτία των Τμημάτων του απαιτείται να μετέχουν τρία μέλη, στα οποία απαραίτητως περιλαμβάνεται ο πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του.

Άρθρο 146B - Σύσταση - συγκρότηση και λειτουργία υπηρεσιακών-πειθαρχικών συμβουλίων

Βάσει του μέχρι τώρα ισχύοντος δικαίου, ως πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια για τους δημοσίους υπαλλήλους και τους υπαλλήλους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου λειτουργούν τα υπηρεσιακά συμβούλια που είναι αρμόδια για την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων αυτών. Στα συμβούλια αυτά κατά την άσκηση πειθαρχικής εξουσίας διαπιστώνονται εγγενείς αδυναμίες, επειδή στη σύνθεσή τους δεν περιλαμβάνονται πρόσωπα με τις ειδικές γνώσεις που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των νομικών ζητημάτων που ανακύπτουν, ουσιαστικών ή διαδικαστικών, από τα οποία δημιουργούνται ακυρότητες. Με το παρόν άρθρο εισάγεται σημαντική καινοτομία με την

πρόβλεψη, για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία του δημοσιούπαλληλικού δικαίου, της σύστασης πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων με αρμοδιότητα την άσκηση πειθαρχικής εξουσίας στους δημοσίους υπαλλήλους. Η ποιοτική αναβάθμιση των πειθαρχικών συμβουλίων επιδιώκεται με τη συμμετοχή προσώπων που διαθέτουν ειδικές γνώσεις και εμπειρία (ανώτερων δικαστικών λειτουργών ή και μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους), ώστε να παρέχουν εχέγγυα ορθής διεξαγωγής της διαδικασίας και επαρκούς αντιμετώπισης των νομικών ζητημάτων που αναφύονται κατά την εξέταση των υποθέσεων και διακριβώσεως του πραγματικού τους, το οποίο πολλές φορές είναι περίπλοκο. Με τον τρόπο αυτό οι υποθέσεις που οδηγούνται στα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια θα τυγχάνουν δίκαιης και αντικειμενικής κρίσης και θα περιορισθούν οι υποθέσεις που θα έχουν ανάγκη δευτεροβάθμιας κρίσης. Η αμεροληψία και ουδετερότητα των συμβουλίων ενισχύεται από το γεγονός ότι οι προϊστάμενοι Διευθύνσεων που μετέχουν σ' αυτά δεν προέρχονται από τις υπηρεσίες ή τους φορείς που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους.

ΑΡΘΡΟ ΤΡΙΤΟ

Με τις διατάξεις του άρθρου τρίτου γίνονται οι αναγκαίες προσαρμογές της κείμενης νομοθεσίας στις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

ΑΡΘΡΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προκειμένου το νέο πειθαρχικό δίκαιο να καταλάβει όσο το δυνατό περισσότερες κατηγορίες υπαλλήλων. Μέχρι σήμερα το πειθαρχικό δίκαιο του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ρυθμίζονταν αποκλειστικά με το π.δ. 410/1988.

ΑΡΘΡΟ ΠΕΜΠΤΟ

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η επέκταση διατάξεων του παρόντος στο μόνιμο προσωπικό των δήμων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών. Το πειθαρχικό δίκαιο του μόνιμου προσωπικού των δήμων ρυθμίζονταν μέχρι σήμερα με το ν. 3584/2007. Για το μόνιμο προσωπικό των δήμων εφαρμόζονται οι διατάξεις που αφορούν στις αργίες, τα πειθαρχικά παραπτώματα και οι ποινές καθώς και οι διαδικαστικής φύσεως διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων και της συγκροτήσεως των πειθαρχικών συμβουλίων ενώ για τις πειθαρχικές υποθέσεις έχει αρμοδιότητα ειδικό τμήμα του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου που επιλαμβάνεται ενστάσεων των διωκομένων υπαλλήλων που υπηρετούν στους δήμους και στα ν.π.δ.δ. αυτών.

ΑΡΘΡΟ ΕΚΤΟ

Ρυθμίσεις πειθαρχικών θεμάτων εκπαιδευτικών και λοιπού προσωπικού αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη σύσταση, σύνθεση και αρμοδιότητα των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων για το εκπαιδευτικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καθώς και για το λοιπό προσωπικό που ανήκει σε οργανικές μονάδες Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων (Υ.Π.ΔΒΜ.Θ.) και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που εποπτεύονται από αυτό. Με το παρόν άρθρο εναρμονίζονται οι ρυθμίσεις που αφορούν το ανωτέρω προσωπικό με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που αφορούν το προσωπικό που υπάγεται στο πεδίο εφαρμογής του Υπαλληλικού Κώδικα {ν. 3528/2007 (Α' 26)} όπως τροποποιούνται με τα άρθρα πρώτο και δεύτερο του παρόντος.

Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 προβλέπεται η σύσταση ενός ή περισσότερων πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων ανά περιφερειακή διεύθυνση

εκπαίδευσης με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων τα οποία λειτουργούν σε δύο τμήματα.

Στη παράγραφο 2 ορίζονται οι κατηγορίες του προσωπικού που υπάγονται στην αρμοδιότητα του πρώτου τμήματος των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων που ιδρύονται σε κάθε περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης. Ειδικότερα στην πρώτη περίπτωση προβλέπεται ότι το πρώτο τμήμα των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση των πειθαρχικών υποθέσεων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που υπηρετούν, με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, στην διοικητική περιφέρεια της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης εκπαίδευσης. Οι θέσεις στις οποίες υπηρετούν οι εκπαιδευτικοί και υπάρχουν στη διοικητική περιφέρεια της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης εκπαίδευσης ανήκουν είτε σε σχολικές μονάδες της δημόσιας ή της ιδιωτικής πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είτε στις αποκεντρωμένες υπηρεσίες της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2986/2002 (Α' 24), είτε σε φορείς παροχής υπηρεσιών δια βίου μάθησης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 του ν. 3879/2010 (Α' 163) είτε σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από το Υπουργείο, όπως είναι τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.), και το «Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης». Οι εκπαιδευτικοί υπάγονται στην αρμοδιότητα του πρώτου τμήματος εφόσον υπηρετούν σε κάποια από τις ανωτέρω θέσεις, που βρίσκεται στην διοικητική περιφέρεια της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο έχουν καταλάβει τη θέση τα καθήκοντα της οποίας ασκούν, δηλαδή, είτε υπηρετούν ύστερα από οριστική τοποθέτηση, είτε υπηρετούν προσωρινά ύστερα από απόσπαση ή διάθεση. Περαιτέρω, για την αποφυγή ερμηνευτικών ασαφειών αναφέρεται, στην δεύτερη περίπτωση, ρητά, ότι στην αρμοδιότητα του πρώτου τμήματος κάθε πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου που λειτουργεί στην οικεία περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης υπάγονται και τα στελέχη της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εκτός αυτών που υπάγονται σε πρώτο και δεύτερο βαθμό στο δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο καθώς και το εκπαιδευτικό

προσωπικό που υπηρετεί σε εκπαιδευτικές μονάδες της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης. Επίσης, θεσπίζεται διάταξη γενικής εφαρμογής ώστε να μην υπάρχει περίπτωση εκπαιδευτικού που υπηρετεί, ύστερα από διάθεση ή απόσπαση και βάση ειδικών διατάξεων, σε οποιαδήποτε θέση στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα και να μην υπάγεται στην πειθαρχική εξουσία κάποιου πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου. Στην τρίτη περίπτωση προβλέπεται ότι στο πρώτο τμήμα του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου υπάγεται και το προσωπικό που υπηρετεί σε σχολικές μονάδες της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης (ΣΜΕΑΕ) καθώς και στα Κέντρα Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης (ΚΕ.Δ.Δ.Υ.) που αποτελούν αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ. καθώς και οι ιδιοκτήτες και τα στελέχη των ιδιωτικών σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Τέλος, ρυθμίζεται η υπαγωγή στα πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια των εκπαιδευτικών που αποσπώνται στην κεντρική υπηρεσία του Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ. καθώς και σε σχολικές ή άλλες υπηρεσιακές μονάδες και φορείς στο εξωτερικό, αντίστοιχα.

Στην παράγραφο 3 ορίζονται οι κατηγορίες του προσωπικού που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δεύτερου τμήματος των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων που ιδρύονται σε κάθε περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης.

Στην παράγραφο 4 ρυθμίζεται η σύνθεση των δύο τμημάτων κάθε πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου που συστήνεται ανά περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης. Ειδικά για τη σύνθεση του δεύτερου τμήματος για την εκδίκαση των πειθαρχικών υποθέσεων του διοικητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. ελήφθη υπόψη η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας σύμφωνα με την οποία η συνταγματικά κατοχυρωμένη πλήρης αυτοδιοίκηση των Α.Ε.Ι., η οποία νοείται ως εξουσία αυτών να αποφασίζουν για τις υποθέσεις με τα δικά τους όργανα, καταλαμβάνει και το διοικητικό προσωπικό τους. Με τη συμμετοχή δύο προϊσταμένων διευθύνσεων Α.Ε.Ι. και ενός αναπληρωτή ή επίκουρου καθηγητή η πλειοψηφία των μελών της σύνθεσης του δεύτερου τμήματος του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου κατά την εκδίκαση των πειθαρχικών υποθέσεων διοικητικών υπαλλήλων των Α.Ε.Ι. προέρχεται από τα Α.Ε.Ι. και με τον τρόπο αυτό το πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο καθίσταται εμμέσως όργανο των Α.Ε.Ι.. Ταυτόχρονα με τη ρητή θέσπιση κωλύματος συμμετοχής στη σύνθεση του

δεύτερου τμήματος του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου προϊσταμένου διεύθυνσης και αναπληρωτή ή επίκουρου καθηγητή που ανήκουν στο Α.Ε.Ι. που υπηρετεί και ο πειθαρχικά διωκόμενος υπάλληλος εξασφαλίζονται οι μείζονες εγγυήσεις αντικειμενικής κρίσης κατά την αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς και κακοδιοίκησης.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται η σύσταση πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου στο Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ. και ορίζεται ότι είναι αρμόδιο επί του προσωπικού που υπηρετεί στις περιοριστικώς αναφερόμενες υπηρεσιακές μονάδες που ανήκουν στο Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ. και στα Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από αυτό.

Στην παράγραφο 6 ρυθμίζεται η σύνθεση του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου που συστήνεται στο Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ.. Με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εισάγεται απόκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 146B του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως προστίθεται με το άρθρο δεύτερο του παρόντος νόμου. Η απόκλιση επιβάλλεται προκειμένου να υπάρχει, ως προς το ζήτημα της σύνθεσης του πρωτοβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου, ενιαία αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και του λοιπού προσωπικού που ανήκει σε οργανικές μονάδες Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων (Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ.) και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που εποπτεύονται από αυτό.

Στην παράγραφο 7 προβλέπεται ειδική πειθαρχική αρμοδιότητα του δευτεροβάθμιου πειθαρχικού συμβουλίου για τους περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης, τους σχολικούς συμβούλους, τους διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τους γραμματείς των Α.Ε.Ι. και τους συντονιστές εκπαίδευσης του εξωτερικού.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η λειτουργία Γραμματείας για την διοικητική υποστήριξη των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων και εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων να ρυθμίσει τα ειδικότερα ζητήματα της οργάνωσης και του τρόπου λειτουργίας τους.

Στην παράγραφο 9 ρυθμίζονται τα θέματα της σύνθεσης και λειτουργίας των πειθαρχικών συμβουλίων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας των Α.Ε.Ι. που

δεν υπάγονται στο διοικητικό προσωπικό τους καθώς και των κύριων μελών της Ακαδημίας Αθηνών (Ακαδημαϊκοί).

Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 ορίζεται ότι όταν ο Υπουργός Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων συνιστά σε περιφερειακή διεύθυνση εκπαίδευσης περισσότερα του ενός πρωτοβάθμια πειθαρχικά συμβούλια καθορίζει και την κατά τόπο αρμοδιότητά τους ανάλογα με τον αριθμό των εκπαιδευτικών και του ειδικού επιστημονικού, ερευνητικού, τεχνικού, βοηθητικού και διοικητικού προσωπικού αρμοδιότητας του Υπ.Π.ΔΒΜ.Θ. που υπηρετούν στη διοικητική περιφέρεια κάθε περιφερειακής διεύθυνσης εκπαίδευσης.

Τέλος, στην παράγραφο 11 ορίζεται ότι για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 10 του άρθρου 146B του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως προστέθηκε με το άρθρο δεύτερο του παρόντος.

ΑΡΘΡΟ ΕΒΔΟΜΟ

Μεταβατικές διατάξεις

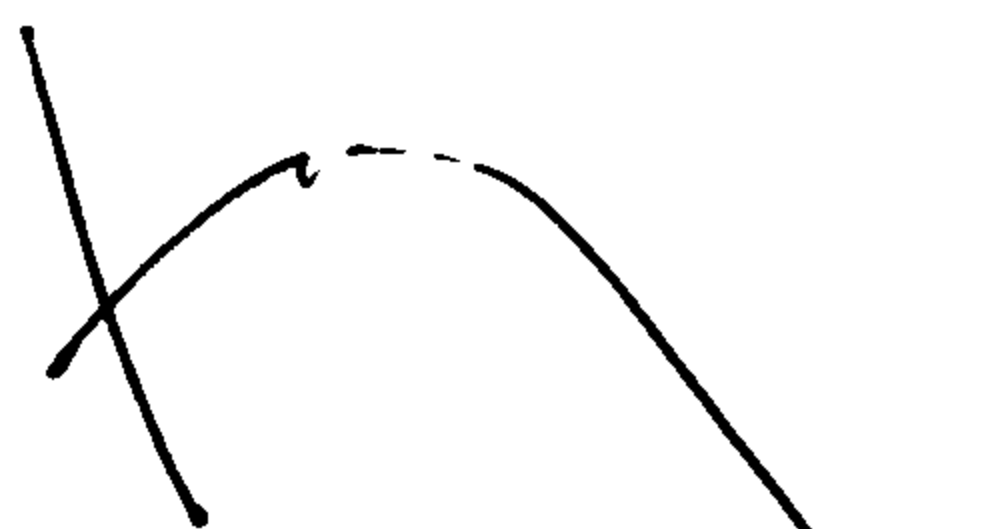
Με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου αυτού, ορίζεται ότι οι διατάξεις του ουσιαστικού πειθαρχικού δικαίου του παρόντος νόμου καταλαμβάνουν τις πειθαρχικές υποθέσεις που γεννώνται μετά την έναρξη ισχύος αυτού και με τον τρόπο αυτό, διασφαλίζεται η άμεση εφαρμογή των αντικειμενικών και αυστηρών ρυθμίσεων του νέου πλαισίου. Το ίδιο ισχύει και για τις διατάξεις περί αργιών.

Επίσης, για τον ίδιο λόγο επιβάλλεται η άμεση εφαρμογή των νέων διατάξεων του διαδικαστικού πειθαρχικού δικαίου, οι οποίες αποβλέπουν στην ταχύτερη εξέλιξη και ολοκλήρωση της πειθαρχικής διαδικασίας με την έκδοση πειθαρχικής απόφασης.

Εξαίρεση στον κανόνα αυτό συνιστά η πρόβλεψη για την εξέταση, ενώπιον του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, των εκκρεμών ενστάσεων του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και η έκδοση πειθαρχικών αποφάσεων. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται όπως το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο ολοκληρώσει την εξέταση όλων των εκκρεμών υποθέσεων, δηλαδή ακόμα και αυτών για τις οποίες το εν λόγω Συμβούλιο δεν θα επιλαμβάνεται υπό την ισχύ των νέων διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου.

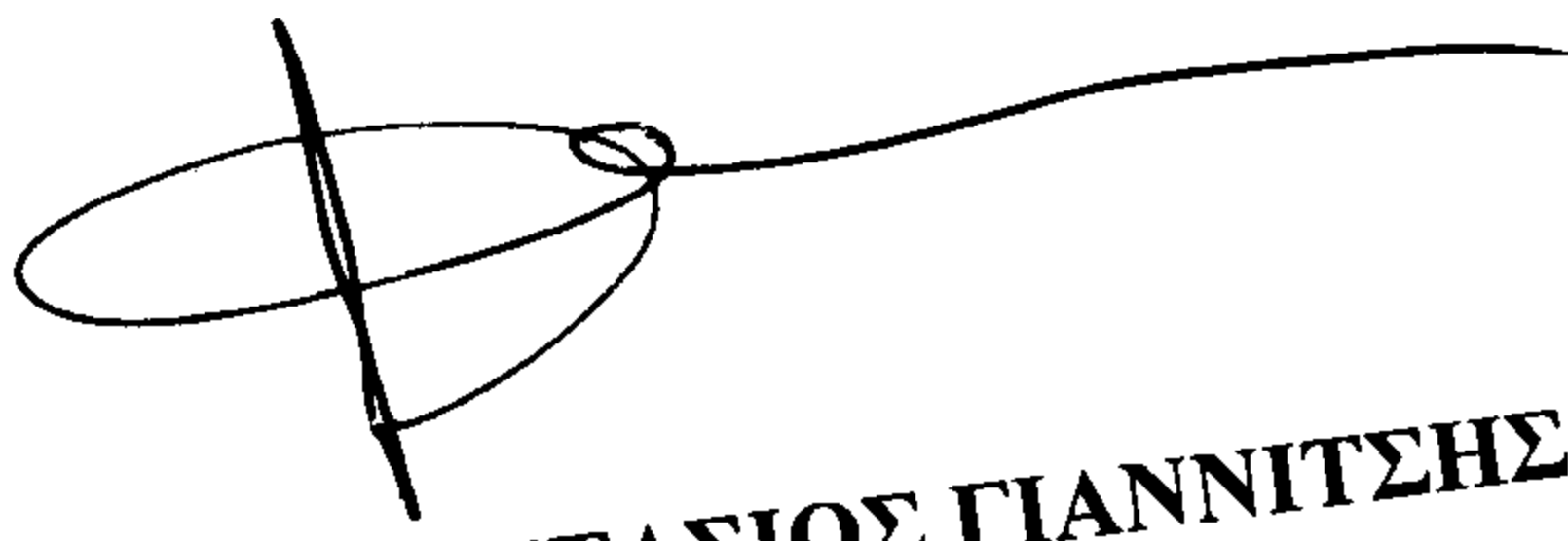
Αθήνα, 1.6.1...1/2012

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

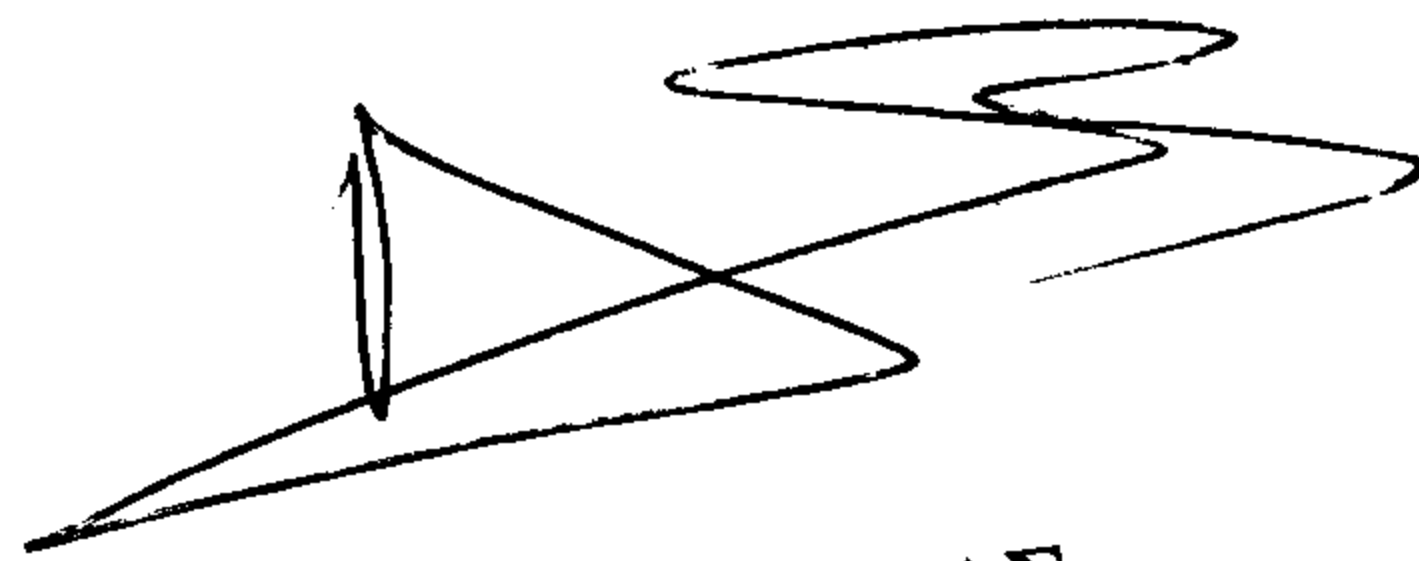
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

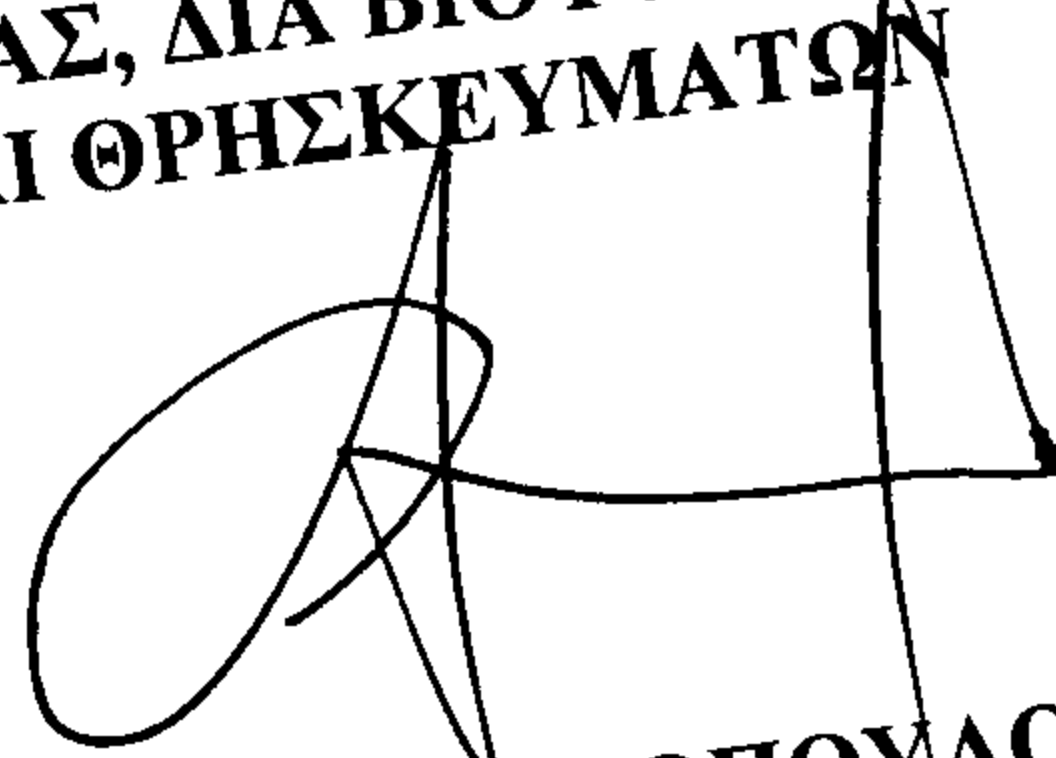
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΑΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ